

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ СЛОВА
Іса. 43:12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїі 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIX   МІСЯЧНИК   № 9
Серпень,   (September)   1938

ЗМІСТ:

Організація (Часть 1.)	131
Визет	132
Визема Організація	133
Організація (Часть 2.)	135
Мір	136
Справедливість	136
Його Час	139
Госпосин	142
Його Організація	144
Анжканія Служба	144
Уста	144

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. RUTNERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми" — Ісаї 54: 13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО БОГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив Його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив Його понад усіх творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сноп, і що Ісус Христос є Годовою П'якою й правильним парем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Снопу, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри вглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі владі, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалось; що нездатого Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

АПЛІКАЦІЯ НА СЛУЖБУ

Товариство бажає відновити всі аплікації на службу в Брукліні. Отже кожда озниця із помазанних або Йонадавів котра є в повній посвяченні Господеві й бажає знаходитися в службі в Його організації, всімкі такі прошені написати поштовою карткою до товариства питанню за питанником, котрий буде висланий на вашу прозьбу.

ОШУКАНЦІ

Є озниця котрі ходять скрізь краєм й представляють себе як свідками Єгови, кажучи що вони є в правді й браттями. Такі озниця приходять до рідних місць й братів й зберють гроші й річні інші допомоги від ширих братів й сестер. Ми остерігаємо всіх братів не мати нічого до чинення з такими ошуканцями.

СТУДІЇ

Не раз той що рекомендує студію не може озсучувати питання під розглядом. Через сю причину, всі питання на студії повинні

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старастся о иншу літературу яко помічу в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших апаратів публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше зохочує до важного й критичного розсіджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішастся в жадні суперечности, ані Його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплата в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграничні Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . . . . 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . . . Boston House, Cape Town, South Africa

Просямо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідинх, що не можуть заплатити за сей журнал, а щире бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радимо бажаючо помочи таким потребуємим, але після поштової ребули, вони мусять прислати письмєнну аплікацію кожного року. Увага для перебітників: Посідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попросять. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

відноситься до параграфу котрий є під розглядом, а всякого часу параграф повинен бути прочитаний по дискусії яко озсучування всіх запитань. Ся метода студіювання повинна бути ужита при студії Вартової Башти як рівнож й книжок й книжечок.

УВАГА

Від кожди Товариство видає журнал "Вістник Нотіхи" від тоді до бюро приходять много листів в котрих браття денки, а переважно ті, що отримують "Вартову Башту" просять, щоби "Вістник Нотіхи" також вислати їм даром. Бажаємо звернути увагу всім браттям як і приятелям, що на "Вартову Башту", є зроблені старання котрі уможливають Товариству вислати журнал Вартової Башту даром. Ся листа є так названа: "убоги в Господі", однак такого старання не зроблено на "Вістник Нотіхи", отже всі що бажають запримірувати сей журнал мусять прислати його належитість, котра є лише один доллар на рік. Таке саме правило відноситься до свого журналу в Англійські мові і в інших, а не тільки в Українській.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LIX

Вересень, 1938

№ 9

ОРГАНІЗАЦІЯ

(Переложено з анг. "Вартової Башти" з 1-го червня, 1938.)

ЧАСТЬ 1.

В той самий спосіб Павло поручив Богу старших в Ефезі. (Діян. 20: 32) Грецьке слово херотенено у повисшім тексті Діян. 14: 23 є переложене на "висвячення" (в анг. перекл.), але коли вважно застановитись, то те слово повинно бути переложено на "рукоположення". Чи те рукоположення виконували апостоли чи збори? Чи таке рукоположення було знаком або средством голосовання? Очевидно, що се були апостоли що рукопокладали, та не яко средством голосовання, але яко чин признання, що сі люди були вибрані до уряду служби. Грецьке слово "херотенейо" в Діян. 14: 23 вдійсносно значить вибрані. Се є показано в текстах в 2 Коринтян 8: 18, 19, де те саме слово переложене на "вибрані". Однак сей останний текст не показує, що ті люди були вибрані збором, але на котрих апостоли перед тим поклали власть через їх рукоположення, подібно як в Діян. 14: 23.

¹⁷ Вибирання урядників або слуг в демократичний спосіб через голосовання збору становлять висші власти, і апостол Павло був особливим представителем таких висших властей. Ділаючи властю наданою йому, Павло назначував інших представляти ту висшу власть. Рукоположення — се був знак признання апостолами. Слідуючий текст попирає се заключення: У шестій голові Діян. Апостолів можна бачити, що апостоли научили братів знайти або наіменувати певних мужів виконати певну задачу, і привести їх перед апостолів; і про тих людей є написано: "Котрих поставили перед апостолами, і помолвшись положили вони (апостоли) руки на них." Ось так збір або громада признала ту Висшу Власть ділаючи через апостолів, і апостоли, помолвшись до Висших Властей, клали свої руки на тих мужів, потвержуючи сим їх вибір. Отже ясным є, що се апостоли простягали їх руки, як се показує слідуючий текст: "Тоді клали руки на них і прийняли вони сьвятого Духа." (8: 17, 18) "Почувши ж се, хрестились в імя Господа Ісуса. І, як положив на них Павел руки, зійшов Дух сьвятий на них, і заговорили мовами, і пророкували." (Діян. 19: 5, 6) "Не занедбай твого дарування, котре дано тобі пророцтвом, з положенням рук сьвященства." — 1 Тим. 4: 14.

¹⁸ Даючи поучення Тимотейові відносно на пряму який він повинен взяти, апостол Павло сказав: "Рук скоро не клади ні на кого, ані приставай до чужих гріхів; себе чистим держи." (1 Тим. 5: 22) Завважте, що се поучення не було дане зборові, але лише Тимотейові, котрого Павло назначив представляти його і виконувати певні задачі в церкві. Апостол особисто поучив Тимотея щодо вимог відповідного слуги, і остеріг Тимотея, щоби він обережно поступав в сім ділі. І знов Павло сказав до Тимотея: "З сієї ж причини нагадую тобі, щоби ти під'огрівав дар Божий, що маєш у собі через положення рук моїх." (2 Тим. 1: 6) Се показує, що се апостол потвердив Тимотея як свого представителя. В 1 Тимотей 4: 14 написано є: "З положенням рук сьвященства"; котрі то слова не указують на збір, але на тих, що були вибрані представляти висші власти, як Павло, і інші дозріли, що були вибрані ділати в правительстві збору.

¹⁹ "Положення рук" не була щорічна церемонія або справа, як напр. вибирання щороку слуг, що практикувалося як звичай протягом періоду Ілії; і се показано ясно текстом: "Тим же, зоставивши початки Христового слова, ідіймо до звершення, не кладучи знов основин покаяння од мертвих діл і віри в Бога, науки хрещення, і положення рук, і воскресення мертвих, і суду вічного." (Жид. 6: 1, 2) Коли якась особа була вибрана виконувати якусь задачу, то її не треба відновлювати так довго як та особа є вірна.

²⁰ Ані Божі типічні люди Ізраїльтяни не практиковали положення рук, але таке діло виконували представителі людей. Таке положення рук не становило голосовання. Се показано приказом який Господь дав Ізраїльтянам. "І гріх стане явний, котрим согрішили проти неї, тоді мусить громада принести бичка в жертву за гріх і приведе вона його перед соборний намет. І положать громадські мужі руки свої на голову бичковій перед Господом, і буде заколений бичок перед Господом." (3 Мойс. 4: 14, 15) Єгова вибрав Левітів до служби без голосовання людей. (4 Мойсея 3: 40, 45) Левіти, вибрані слуги Єговою, клали їх руки на тельця, що представляло їх в службі Божій. — 4 Мойсея 8: 9-12.

²¹ Коли прийшов час на вибір наслідника по

Мойсейові, то се Єгова зробив вибір. Мойсей не назначував заслідника, ані Йозия не був вибраний через голоси. "І рече Господь Мойсейові: Возьми собі Йозея Нуненка; чоловіка в котрого дух, і положи на його руку твою; і постав його перед Єлеазаром сьвященником і перед усією громадою. І дай йому повоління перед очима їх. І уділи його достоїнства свого, щоб корилась йому вся громада синів Ізрайлевих. І нехай стане він перед Єлеазаром сьвященником, а той питати ме за його про суд урім перед Господом. По слову його вони виходити муть і по слову його ввходити муть, він сам і всі сини Ізрайлеві з ним, уся громада. І вчинив Йосей, як заповідав йому Господь, і взяв Йосей і поставив його перед Єлеазаром сьвященником і перед усією громадою; і положив руки на його і передав йому повління, як заповідав Господь через Мойсея." — 4 Мойс. 27: 18-23.

²² Вибір апостола замість Юди Іскаріотського не був зроблений через збір або ученики. Апостоли представили два мужі, а вибір предложено Господеві через кинення жереба. В тім случаю Петро сказав: "(Буде) один із сіх укуні з нами сьвідком воскресення Його (Ісуса)." (Діян. 1: 22) В той час Петро наводив з Псалмів відносно Юди: "Нехай оселя його опустіє, і нехай ніхто не домує в ній, а догляд її нехай прийме інший." (Верш 20) Тоді поставлено на вибір Юста і Маттея: "І молячись, казали: Ти, Господи, що знаєш серця усіх, покажи одного з сих двох, котрого вибрав еси, прийати долю служення сього й апостольства, від котрого відступив Юда, щоб йти в своє місце. І кинули жереб про них; і впав жереб на Маттія; і прилучено його до дванадцяти апостолів." — Діян. 1: 24-26.

²³ Всі повисші писання показують, що Жиди не клали рук на нікого (як се зазначено в Коринтян 8: 18, 19), але через представителів які були вибрані апостолом Павлом. (Гл. також Діян. 15: 37-41.) Се були апостоли, що поручили старших Господеві, як се Павло робив з старшими в Ефезі. (Діян. 20: 17-32) Як здається, то збір наіменовував мужів до служби і ставив їх перед апостолів, але остаточне признання або вибір спочивав на Павлові (1 Кор. 16: 3) або на тім, котрому апостоли передали власть ділати як представитель Господа. — 2 Корин. 8: 19, 22.

²⁴ В своїх листах апостол Павло уживав грецького слова епіскопос щоби сим чином відзначити назирателів зборів. "З Милета ж, післявши в Ефес, прикликав старших церковних. . . . Тим достерегайте себе і все стадо, в котрому вас Дух сьвятий настановив епископами, щоб пасти церкву Божу, котру придбав кровю своєю." (Діян. 20: 17, 28) Се грецьке слово Стронг передложив на "Чиновника, епископа, назирателя". Тут знов бачимо, що не збір, але сьвятий дух, ділаючи як представитель Господа, зробив сих людей "епископами". Всі апостоли були назира-

телями або епископами. Слово "архиепископ", котре релігійоністи так часто вживають не знаходиться ані раз в листах апостолів. Сі вірні люди були назирателями, та не через голосовання якогось сотворіння, але сьвятим духом, як про се свідкує самий апостол Павло. В ріжних посланнях і інших листах апостолів не знаходиться ніякого поучення для церкви щоби вона від часу до часу вибирала урядників для збору. Нічого нема сказано, щоб збір голосував на своїх слуг. Павлів лист до филипчан відноситься до "Всіх сьвятих в Христі Ісусі, що в филипах, з епископами і дияконами" (Филип. 1: 1); отже нема ніякого поучення щодо голосовання через піднесення рук.

ВЛАСТЬ

²⁵ Як апостол Павло був одягнений Господом Ісусом Христом в силу і власть назначувати слуг для церкви, так і апостол мав власть передати сю силу іншим, і тому він вибрав і передав сю власть Тимотейові і Титові для сієї цілі. (1 Тим. 1: 3; 5: 21, 22; Тита 1: 5) Відносно організації збору або громади і назначення слуг Павло дав поучення Тимотейові й Титові. До Тита він сказав: "На те зоставив я тебе в Криті, щоб остальне довів до ладу і настановив по всіх городах пресвітерів, як я тобі повелів." (Тита 1: 5) Если Тимотей і Титус були лише звичайними членами у зборі, чий голос не мав більшого значіння чим іншим у зборі, то певно, що апостол не був бій особливо научав їх організаційних порядків. Отже сі писання показують, що Павло мав власть усовершити збори або громади.

²⁶ Релігійоністи мильно пристусовували сі тексти Писання приписуючи собі власть рукоположення, так щоби духовенство мало контролю над членами, і то для самолюбної цілі. Сим вони поробили себе наставниками, вивисивши і возвеличивши себе понад "звичайне стадо", котре вони називали і ще називають "світськими" щоби відріжнити від духовенства. Щоби оминути таке відріжнення між духовенством а звичайними людьми, тому в часі періоду Ілії прийнято спосіб, що в кождім зборі члени назначували слуг через голосовання і так вибирали старших і дияконів, і оскільки можна вибрати, так щоби кождий мав щось до чинення. Та прийшов час на змінення способу. Чому? Найбільша причина є та, що Господь Ісус Христос прийшов до храму і всі в Христі прийшли до зросту в Христі, себто, сталися старшими, і всі є рівні, і Господь Ісус Христос має цілковиту контролю.

²⁷ "Висшими властями" є Єгова і Ісус Христос, і власть 'класти руки' є обмежена назирателями такими як апостоли, Тимотей і Титус. Се є ясне признання висших властей, і така річ є кермована Висшими Властями. Таке обмеження класти руки є мірою охорони проти вибирання невідповідних, початкуючих і несвідомих одиниць. Для того Тимотейові сказали не класти руки наждного чоловіка без побожного і уваж-

ного застановлення під керівництвом Господа. Таке положення рук не робило тієї особи висшого чину Християнином. Се лишень значило, що такі одиниці мали виразну відповідальність положену на них у межах своєї діяльності, і що збір згодився з таким розпорядженням і діяв в повній гармонії. Ся правда дальше лишається правосильна, яко ж написано: "Усі ж ви брати", і "Усі бо ви одно в Христі Ісусі" (Маття 23: 8; Галат 3: 28); і для цієї причини всі знаходяться на рівній вазі що тичиться чину або відріжнення. Ані не виглядає, що старші або назирателі або диякони були назначені на певне число років, але що вони були назначені на ціле життя як довго вони оставалися вірними у виконанню їх задач. Однак се правило не відноситься до зборового слуги, котрий може бути назначений кожного року для направлення організаційної служби, і рішачий чинник у вибранню його є вірність, ревність і точність. Діяльність у службі для загального добра справ царства є важною справою.

²⁹ За часу апостолів збори в різних частях краю не були незалежними від осередного назору. Вони були руководжені центральним тілом, котре Ісус Христос установив у вірних апостолах; що є показано в писаннях в Діян. ап. 15: 2-30. Ані збір не був відповідальний за назначення урядників без утвердження центральних властей, себто, апостолів або їх представителів. Силою влади наданою йому святим духом Павло рішав важні справи у зборі, але лише після розпорядження Господнього: "Тільки, як кожному уділив Бог, і як кожного покликав Господь, так нехай і ходять. І се всім церквам казую." — 1 Корин. 7: 17.

³⁰ Ось так "Висші Власті" були вповні признані, і після приказу, 'кожда душа корилась висшим властям'. (Рим. 13: 1) Апостолів вже більше нема на землі в тілі, але Висші Власті є присутні в храмі, Бог Єгова, Найвисша Власть, є представлений через Ісуса Христа, котрий є Висшою Властю. Отже тепер жадна особа не може прямо представляти Висші Власті, як се апостоли чинили в їх часах.

³⁰ Іменовані уряди і урядники, що мали бути висшими від звичайних, все існували в релігійних організаціях так званих "Християнськими", і такий стан річей існував навіть в часі роботи Ілїї, від 1878 до 1918 р. Були тоді і такі, що брали титули і уряди і діяли як наставники над іншими і сим чином показували непідданство Христовому тілі яко цілості. Тепер Господь прийшов до храму і зібрав до себе вірних, і всі мусять бути рівні, в єдності Христа. Се є сильним доказом, що листи до Тимотея і Тита були написані для особливого поучення свідків Єгови в сих "останніх днях", але се не становить аргумент для назначення єпископів і дияконів через голосовання. Господь, через апостола Павла, надав Тимотейові й Титові певні задачі до виконання. Павло, в сім часі, відкрив волю

і постанови Господні, які він отримав від Господа, і через те Павло представляв більше Господа Ісуса Христа, котрий тепер у храмі яко особливий представитель Єгови. Коли Ісус був на землі, Він мав власть на-начувати слуг, а тепер ще більше має ту власть, бо є одягнений у всяку власть і силу на небі й на землі. — Йоана 15: 16; Мат. 28: 18.

ВИДИМА ОРГАНІЗАЦІЯ

³¹ Всі, що люблять і служать Єгові, і через те вірують у відкриту правду Його Слова, бачуть, що Господь Ісус Христос яко Голова Єгової організації Сиона має видиму часть своєї організації на землі, котра представляє Господа і ділає під назором Господа Ісуса Христа. Инакше робота Господня на землі бул б без порядку. Його видимі справи або "добро" царства мусять бути поручені якомусь представителю, і тепер питання виринає, хто є тим видимим представителем, що займає позицію подібну до Тимотея і Тита, і котрий представитель є одягнений в силу і власть ділати? Ся відповідь мусить знаходитися у Писаннях, а не в опініях людей. Ісус заявив, що в Його другім приході до храму, Він поручить певні справи свого царства на землі "вірному і розумному слугі", котрий то вірний і розумний слуга складається зі всіх помазанників на землі, що би були приведені у храм і в єдність в Христі, ділаючи під керівництвом Господа Ісуса Христа. (Мат. 24: 45-47) Павло яко представитель Ісуса Христа, передав Тимотейові і Титові власть назначувати слуг для церкви. Господь Ісус тепер у храмі і руководить кождою частью своєї організації після свого власного слова, і передає своїм земним представителям певні задачі до виконання у своїй видимій організації, котрі то задачі сконечности включають назначення слуг. Помазаний останок на землі у храмі, для вигоди, є названий "Товариством". Се не значить Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур як корпорація, бо ся організація є зорганізована для стрітення певних законних вимог. Тепер вираз "Товариство" включає в собі Божих людей на землі в повній єдності, зорганізовані для несення свідочтва про імя Бога Єгови в гармонії з Його волею, котре то свідочтво Ісуса Христа є поручене їм — дітям Божим народжених з Його організації Сиона. (Одкр. 12: 17; Іса. 54: 13) Послання апостола Павла до Тимотея і Тита відносяться в "останніх днях" до Товариства; і ті річі, що були припоручені Тимотейові й Титові до виконання тепер виконє Товариство під керівництвом Господа Ісуса Христа в храмі.

³² Тимотейові поручено научати про волю Божу. (1 Тим. 1: 3, 4, 18; 2: 12; 3: 11; 2 Тим. 2: 14) Він був поучений відносно признання "Висших Властей" і пббожного і вірного попертя їх. (1 Тим. 2: 1-3) Тепер ті Висші Власті є чинні в уряді, і прийшов час їх війни. (2 Тим. 2: 3) Тим що Тимотей мав власть назначувати слуг, для

того його навчено щодо вимог тих слуг у церкві або зборі. — 1 Тим. 3: 1-3.

²²Тоді не було зроблено ніякого розпорядження щодо уряду "старших" або "священника". Вдійсності єпископ або назиратель мав бути перше старшим, як се показано в Діяннях 20: 17, 28, себто, він мусів бути дорослим у Христі. Такі назирателі не були назначені над іншими в певній околиці, як се практикує Римо католицька система. Такий назиратель був назначений доглядати справ церкви або збору. Тимотея навчено щодо властивого поведіння ся в Божій організації або домі. (1 Тим. 3: 14, 15) Так і у всіх сих справах Товариство дістало почуття щодо поступованні згідно з волею Божою, як се подано в Писаннях.

²³Тимотейові дано приказ напominати братів, себто, постійно звертати уваги на сі річи. Він був молодий, але ніхто не мав докоряти йому за його молодіж. (1 Тим. 4: 12) Так і "Товариство" є молодією організацією, існуючи лише від приходу Господа Ісуса до храму. Однак йому не можна докоряти за се, але співділати в гармонії з волею Божою і Господом Ісусом.

²⁴Коли Господь Ісус прийшов до храму в 1918 р., то Він не вибрав якоїсь одиниці за свого представителя або слугу, але Він вибрав громаду вірних людей за свого слугу і створив з них організацію представляючи справи Його царства на землі і зробив те тіло своїм "вірним і розумним слугою", котрому Він поручив всі справи свого царства на землі, котрі то справи Він назвав "своїм добром". Того "вірного і розумного слугу" Він привів у Сион яко частю своєї столичної організації. (Пс. 132: 12, 13; 78: 68-70) Отже як апостол Павло не потребував "поручительних листів" (2 Кор. 3: 3; 1: 1), так і "Товариство", котре ділає законно під іменем Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур, не потребує поручительних листів від жадного чоловіка, бо воно є частю Божої організації. Його робота разом із наслідками, з ласки Господньої, у світлі пророцтв, є "поручительними листами" від самого Господа.

²⁵Тимотей мав "дар пророцтва". (1 Тим. 4: 14) Чи він мав дар пророцтва чи може хтось поперед згадав про нього Павлові добрим словом, про се нема сказано, однак "Товариство", є згадане в пророцтві св. Письма, і Господь Ісус Христос, той Великий Старший, положив свої руки на "Товаристві", так як Павло поклав його руки на Тимотейові (2 Тим. 6: 6), і так сповнив пророцтво. Також і "докоряти" невірних не є задачею якоїсь одиниці або особи, але се є привилей "Товариства". (1 Тим. 5: 1, 2, 20) "Товариство" ділає через своїх уповажених слуг, признавши велику правду, що "Бог розложив чашені після своєї милости" (1 Корин. 12: 13), через свого головного Чинювачка, Ісуса Христа. Всі любители Господа мусять признати, що єдиний Господь руководить своєю організацією.

²⁶Ісус Христос є в храмі Єгови в товаристві

своїх святих ангелів. Там зібрав до себе вірних, котрих Він воскресив і також вірних з останка на землі, а над ними всіма є Бог Єгова. Співністю Господь Ісус Христос має свій власний добрий і достаточний спосіб порозуміння з громадою храму і наущення її що Він доконує через свою організацію на землі усвій спосіб. Отже "Товариство" завважує сих дорослих одиниць в організації, (котрі в дійсности з ласки Божої є старшими), що "пильнують добра" порученого їм. (1 Тим. 5: 17, 18) Отже "Товариство" є властивим зрядом для назначення слуг в різних зборах, і така задача не лежить на одиницях або зборах ділати незалежно і демократично. (1 Тим. 5: 22) Се робиться з молитвою і уважно, щоби виконати волю Господню, і дістати Його признання, як се Він обіцяв. (Припов. 3: 5, 6) "Товариство" виконує задачу положену на нім через Ісуса Христа, Царя і Володаря.

²⁷Ісус Христос, Великий Апостол або Післачець Єгови, котрий тепер у храмі, поклав свої руки на Товариство" як на свого "вірного і розумного слугу" і видимого представителя. (2 Тимотей 1: 6), Товариство було і є учасником "страждання за благовісте" і не соромиться кайданів і увязнення ради Його імя, а радується нести наружи які впали на Бога і Ісуса Христа. (2 Тим. 1: 8; Рим. 15: 3) "Товариство" ділаючи як слуга і представитель Господа, поручає роботу свідочтва Господнім вірним свідкам на землі. (2 Тим. 2: 2) Вони також мусять учитися, щоби властиво виконати волю Божу назначену для Його людей. (2 Тим. 2: 15) "Товариство" поступає після наущення даного Тимотейові, а іменю, "від скверного марнословія оддалайся... Від дурного ж і невченого змагання нхляйся, знаючи, що воно родить сварки." (2 Тим. 2: 16, 23) Як Тимотейові так і Товариства задача є, "проповідуй слово, настоюй в час і не в час, докоряй, погрожуј, благај в усяким догтерпінням і наукою... Ти ж тверезись у псьому терни лиху, роби діло благовістника, службу твою званою вчини". — 2 Тим. 4: 2-5.

²⁸Як Титові сказано і навчено що робити, так і "Товариство" назначує слуг. "На те зоставив я тебе в Криті, щоб остальне довів до ладу і настановив по всіх городах пресвитерів, як я тобі повелів." (Тита 1: 5) Над тими одиницями, що мають бути назначені до служби, найперше уважно застановляється чи вони є відповідні після вимог Писання. (Тита 1: 6-9) Уживання своєї влади не можна заперечити, тому що воно ділає по приказу Господа. — Тита 2: 15.

²⁹Воно (Товариство), напominає тих посвячених одиниць Господеві підданатися Висшим Властям" які були назначені Богом Єговою. (Рим. 13: 1-4) Для цієї причини "Товариство" було б невірне Господеві і переступило б Його заповіді, если б воно радило і наущало Божих людей поклонятися людям або пранорові котрогобудь краю або держани, або служити якій-

будь земній річі, і сим чином приписувати охорону або спасення якомусь сотворішню радше чим Богу. (Тита 3: 1) Як Титові було сказано: "Дурного ж змагання, та родонодів, та спорів, та сварок про закон цурай ся, бо вони не на користь і марні. (Єретика чоловіка після першого і другого напому, покисьь." (Тита 3: 9, 10) Так і "Товариство" мусить робити. З єретиками і осподь розприви"ься."

"Згідно з повисшим заключенням, зборовий слуга і инші зборові вістники є представителями Товариства через назначення. Хоть ріжні збори можуть поручувати певних одиниць, то однак се є привилей Товариства переглянути ті поручення і назначити того, хто є найвідповідніший на таке становисько. За днів апостолів назирателі були назначені на ціле життя вірної служби. Екклезія не може викинути із

служби так назначеного слуги шоби задоволити свої самолюбні вибагливости, але апостол або та одиниця котрій він дав власть могла осушту такого назначеного слугу за невірне або недбале виконання приписаної задачі. — 1 Коринтян 5: 3-5; Тита 3: 10.

"Задля якої б то причини Господь не позволив демократичний спосіб правління у зборах протягом періоду Ілїї, і без огляду чи той спосіб був добрий чи ні, Писання і факти показують, що коли Господь прийшов до храму, тоді прийшла зміна, котру то зміну зробив Господь, повідомивши свого останка о правдивім спорідненню до себе. Се час розуміння, і останок мусить тепер дістати вирозуміння. Причини сього ясного світла і вирозуміння, і ся зміна для улїпшення, буде дальше розбирана ось в сім слїдуючим артикулі.

ОРГАНІЗАЦІЯ

(Переклад з англ. "Вартової Башти" з 1-го липня, 1938.)

"Замість мідї буду золото тобі вистачати, а замість залїза — срібло, замість дерева — мідь, замість каменя — залїзо; і настановлю мир — володарем у тебе, а справедливїсть — наглядником твоїм." — Іса. 60: 17.

ЧАСТЬ 2.

ЄГОВА знав конець від початку, і, предвидівши установлення своєї церкви на Христї, Головнім Уголовнім Каменї, Він зачав будувати її з вірними апостолами. "Збудованї на підвалїні апостолів і пророків, а угловий (камінь) сам Ісус Христос; на котрому вся будівля, докунї споена, росте в церкву сьвяту в Господї. На Ньому й ви збудовуєтесь на оселю Божу Духом." — Ефес. 2: 20-22.

Він предвидів і предсказав через свого слугу "відступлення" нїм Ісус Христос мав прийти до храму. (2 Сол. 2: 1-3) Давно тому Він велїв написати свої пророцтва згідно з сими обставинами. Вся Біблія свїдує, що з приходом Христа до храму прийшла зміна для улїпшення посвячених в сім, що посвяченим показано справедливий і властивий напрям який вони повинні взяти. Із судженням храму прийшла проба на посвячених, і признанї були введенї у храм, просвітченї і скермованї на дорогу якою вони мусїли їти. В той час вони зачали розумїти й оціняти факт, що Божа організація є теократичним правительством. Нема причини вишувати посвячених за напрям який вони взяли в часї періоду Ілїї. Господь позволив на се задля доброї причини. Та питання вирїшає, Хто радо і охочо стане в рядї з Господом і буде ступати Нього дорогою коли правдивий стан річей буде відкритий? Божї люди виїшли з Вавилону з замураними одежами, котрих то плямїв не можна було осуштути параз а поступенно оскїлячи Господь дав свїтла з сього Слова. Тепер виразно показалось, що Господь Бог позволив своїм

людям мати часть у сповненню сього пророцтва, а пізнійше у своїм часї й в свій спосіб Він відокрив їм доказ, що вони мали часть у сповненню тих пророцтв і яку часть вони відиграли. Те побільшаюче свїтло приносить велику радість для помазанників, тому що се становить ясний доказ, що вони є в руках Господа і під Нього провідництвом.

Пророцтво Ісаї 60: 17 описує стан річей який їстнував через довгий період часу і що опїсля прийшла зміна на крашній стан і більше оцінення їх споріднення до Господа. Те пророцтво не описує споріднення останка до свїта, котрий є під організацією Сатани, але він описує споріднення останка до Єгови і Ісуса Христа і один до другого. Завважте добре слова пророцтва показуючи, що Єгова принесе зміну, а іменно: "Я (Єгова) настановлю." Отже сі слова ясно показують, що члени ріжних зборів не мають нічого до чинення із тією зміною хїба пристосувати себе до сїх вимог коли вони побачуть її. Єгова заявив, що Він запровадить крашї обставини, і що Він настановить урядників, слугів або назирателїв, котрі будуть займатї близьке споріднення до Нього. Для вигоди читачів Вартової Башти тут наводимо ріжні переклади сього пророцтва: "Замість мідї буду золото тобі вистачати, а замість залїза — срібло, замість дерева — мідь, замість каменя — залїзо; і настановлю мир — володарем у тебе, а справедливїсть — наглядником твоїм." (Іса. 60: 17, Уноважана Версія) "Замість мідї буду золото тобі вистачати, а замість залїза — срібло, замість дерева — мідь, за-

мість каменя — залізо, і я також зроблю мирши твоїх управителів, і твоїх виконателів — справедливими." (Американська Поправлена Версія) "Замість міді буду золото тобі вистачати; а замість заліза — срібло, замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і я зроблю твоїх назирателів мирними, а твоїх чиновників справедливими." (Новий Переклад Берного) "Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза — срібло; замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і я зроблю мир яко твою владу, а справедливість як твоїх виконателів." (Лісер) "І замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза — срібло, замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і дам твоїх володарів у мирі, і назирателів (єпископів) в справедливості." (Септугент) "Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза — срібло, замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і я зроблю твої одвідини миром, і твоїх назирателів справедливими." (Дуея) "Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза — срібло, замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і дам успіх твоїм назирателям, і твоїм чинникам справедливості." — Ротердам.

* В слідуєчій пророцтві Ісаї 60:17 слово "урядники" переложене з єврейського слова факад, що значить "наглядати або назирати". Те саме єврейське слово факад є переложене в інших текстах Септугента Версії грецьким словом "єпископос": 4 Мойс. 4:16; 31:14; Суддів 9:28; 2 Цар. 11:15, 18; 2 Паралип. 34:12, 17. Слово в Уповаженій Версії "чинники" є переложене з єврейського слова "нагас", що значить "напирати, спонукувати, гонити". В грецькій Септугент Версії те саме слово переложене на єпископ, як се показано в слідуєчійх текстах: "Тим достерегайте себе і все стадо, в котрому вас Дух святий настановив єпископами, щоб пасти церкву Божу, котру придбав кровю своєю." (Діян. 20:28) "Були бо ви, як віви блукаючі; тільки ж вернулись нині до Пастира і Владика (єпископа) душ наших." (1 Петр. 2:25) (Гл. також 1 Петр. 5:1, 2.) Отже пророцтво Ісаї і інші писання показують, що в Божім часі Господь запровадить обставини відносно слуг і служби показуючі вірним яснійше їх споріднення до Господа і їх задачі й обовязки.

МИР

* Через довгий час менше між визнаннями людьми існували незгоди і спори і брак гармонії. Коли Ісус Христос прийшов до храму вірні були зібрані до Нього, і від тоді всі є в єдності в Христі (Ефесян 4:13, 15), і через те кращі обставини прийшли. Де бо існує єдність, там і мусить бути мир. Отже у пророцтві Єгова сказав: "Я зроблю чиновників (назирателів) мирними." Се значить, що мусить прийти час коли мир буде існувати в організації Господній по цілій землі. Бог велів, що так буде, отже се Єгова воля, щоби такий мир існував.

Се значить, що між громадою храму мусить існувати єдність і гармонія. Тепер існує єдність і гармонія в діяльності організації, як на полі служби, в методі студії, в зібраннях, і у всіх інших діяльностях. Тепер не повинно бути незгоди, сварки і бойкоту, або щось подібного, що існувало колись коли "вибрані старші й дякони" були вибрані до уряду і управляли зборами гордо. Ті, що є в храмі оціняють сей стан, і, знаючи свою відвічальність, пильно стараються ходити впокорі перед Богом.

* Отже се пророцтво ясно указує що прийде зміна на краще, бо як золото краще від міді, срібло від заліза, мідь від дерева, а залізо від каменя, так і кращі обставини прийшли, тому що Господь Єгова в своїм пророцтві сказав: "І дам успіх твоїм назирателям", "твоїх чиновників справедливими." Згідно із сим Господь поклав в уста посвячених молитву відносячися головню до "дня Єгови", коли Господь прийшов до храму, і громада храму молиться: "О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!" (Пс. 118:24, 25) Добробут мусить співтоваришити з миром і гармонією. Отже се пророцтво сконечности значить, що ті одиниці до служби у зборах повинні дбати о мир, і що вони повинні молитися о мир і працювати і підтримувати його. (Пс. 122) Ті що є в черзі до царства але котрі не підтримують мира в гармонії з поступом справ царства, то ангели Господні напевно викинуть їх в надвірну темряву. (Мат. 13:41) Се не час на спір або незгоду в Божій організації, але всі мусять бути в цілковитій єдності.

СПРАВЕДЛИВІСТЬ

* Дальше каже Господь в Пророцтві: "Я зроблю твоїх чиновників справедливими." Ті чиновники після грецького значіння є єпископами, назирателями, чиновниками, керманічами або протуповцями, і котрі йдуть війною проти ворога, і такі стануться слугами справедливості. Се напевно значить, що справедливість буде тією напирючою і спонукоючою силою в Господній організації на землі, а се головню від тоді коли святиня стала очищена в 1934 р. Отже "справедливість" значить, що у зборах не може бути гноблення як се колись робили "вибрані" старші наставники, котрі чулися і показували їх висість над другими. Тепер не може бути мильного змагання в мильній напрям, як вироблення характеру, прихилення до висших властей сього світа, почитання чоловіка або сотворіння, і тому "жезло беззаконня не спочине на долі праведних, щоб праведні не простягли рук своїх на кривду". — Пс. 125:3.

* Бути справедливим значить радо ділати після волі Божої через виконання припоручення яке Бог дає помазаникам. Се не значить гонити неохочих, але значить, що любов до справедливості є тією порушаючою силою. Любов до Бога і до оправданя Нього імя порушує та-

ких одиниць до праці щоби сповнити своє припоручення надане йому Богом. Отже всі мусять становити один союз і гармонійно служити Йому день і ніч у храмі, добровільно із невисказаною радістю. Отже правдива мотива порушує Божих людей до гармонійної акції. Така робота є справедлива і такі робітники отримують признання від Господа. Взірцем тих, що отримали Господнє признання, є сі: Управитель Заробабель; Йозея, первосвященник; пророки Захарія і Аггея; писар Ездра; управитель Неємія; і ті, що співтоваришили з жидівським останком, що повернув з Вавилону, перше, щоб відбудувати храм, а опісля мури Єрусалиму. (Ездра 5: 1, 2; 7: 1-10; Неємія 6: 6-19) Також інші признані взірці були апостоли, котрі працювали о мир і справедливість у Божій організації. Всі, що тепер у храмі й котрі остаеться там, мусять бути чинителями правди.

* Назначення (слуг) Товариством Вартової Башти не є те саме, що релігійністи називають "висвяченням". Перекладачі Біблії і інші мильно ужили слово "висвячення" супроти дійсного значіння його в Писаннях. Спосіб в який те слово "висвячення" є ужите релігійністами значить, що в Божій організації існує "чин" і що люди такого чина рижняться від інших у церкві; і се сталося підставою для духовенства уживати титулів і урядів для вивиснення себе в релігійних організаціях. Релігійністи назвали се "святим чином". Надання таких "чинів" або урядів малобути тайною котру може уділяти єпископ. Се цілком противиться Слову Божому. Се хитрий і зводничий вплив Диявола котрий запровадив людей виробити такі "чини" або "висвячення" і вірити й научати, що люди можуть висвятити інших людей через надання їм титулів, почетеї і достоїнства і зробити їх висшими над їх ближніх.

10 Після Писання те слово "висвячення" значить "назначити, призначити, установити в порядку", але воно ніколи не означувало рангі або висшої кляси. Апостол каже: "Усі бо ви одно, в Христі Ісусі." (Галат 3:28) Бог установив членів у тілі після своєї впадоби. (1 Корин. 12: 18) У тілі Христовім нема таких "чинів", якими відзначаються релігійністи. Ріжні одиниці в громаді виконують ріжні задачі в тілі Христа. Є много членів, але тіло одно. (1 Кор. 12: 20) Як рука не виконує роботи ока, так один член тіла не виконує всякої роботи тіла Христового, але всі є рівні. Товариство не має власти ані потреби сьогодні робити церемонію "положення рук" на назначених особах до служби. Тепер Товариство назначує і поручає слуг через почту, телеграф або телефон, що є достаточним і стрічає вимоги. Ані не треба для представителя бути присутним там і сповняти якісь церемонії такого назначення. Така особиста присутність не надасть ніякої сили ані вражіння перед Господом. Апостоли були одягнені в особлившу силу через "висші власти", але сьогодні на

землі нема нікого хто б був одягнений в таку силу яку мали апостоли.

11 У початках церкви старші через положення рук давали свій вираз зрілого розсудку у признанню назначеного до служби. Тепер від зібрання членів у храм і помазання їх, всі члени храму прийшли до стану зрілості в Христі. Замість апостолів або інших одягнених в таку власть, котрі ділали в неприсутності Ісуса Христа, то тепер у храмі є самий Ісус Христос, великий Апостол Єгови, котрий має повну власть. (Жид. 3: 1) Ісус Христос є одягнений в цілковиту власть, і маючи цілковиту контролю над організацією Сиону, він руководить нею. Отже Ісус Христос, Голова Сиону, тепер у храмі, обнімає цілий уряд, а іменно: Уряд великого Старшого і Великого Брата в церкві (Жид. 2: 11, 13; Йоана 21: 5); уряд великого Днякона і слуги; (Маттея 20: 28; Рим. 13: 4); Великого Пастиря (Йоана 10: 11; 1 Пет. 5: 5: 1-4; великого Єпископа (1 Петра 2: 25); великого Євангелиста або Вістителя доброї новини (Маттея 4: 23; Луки 4: 18, 43); великого Учителя (Іса. 30: 20; Йоана 13: 13, 14); великого Пророка (Мат. 21: 11; Йоана 4: 19; Діян. 3: 22, 23; Одкр. 19: 10); великого Судді (Йоана 5: 22, 26-30; Діян. 10: 42; 17: 31); і уряд великого Захитника (Одкр. 3: 18; Іса. 9: 6). Виславши Ісуса Христа до храму, Єгова сим одним чином сповнив пророцтво Ісаї 1: 26, а іменно: "І поставлю в суддів, як з давен було, та й радників, як було за предків; а тоді славити муть тебе городом правди, столицею вірною." Ось так Єгова установив Сион, свій вірний город або організацію, з Ісусом Христом як абсолютним Володарем і Виконавчим Чиновником Бога Єгови. Отже тепер уряд спочиває на раменах Ісуса Христа. (Іса. 9: 6) Він є Висшою Властю зараз другий по Єгові, Найвисшою Властю. (Рим. 13: 1, 4) Отже та часть Господньої організації на землі ділає під прямим назором і контролею Господа Ісуса Христа в храмі, котрий є Головою Сиону.

12 Бог Єгова є великим Теократом, і Ісус Христос виконує всякі урядові діла Єгови, включаючи назначення і увільнення слуг. Та організація є Божа, а не людська; і позаяк Товариство є представителем Господа на землі, тому Він уживає його для своєї цілі. Як Цар Соломон уживав подібної сили в прообразовий спосіб, так тепер Більший-чим-Соломон, Ісус Христос, уживає повної сили і викидає "лукавого слугу", і ставить до уряду "вірного і розумного слугу", котрого Він уживає для своєї цілі. — 1 Цар. 2: 1-6, 26-35; Мат. 24: 45-51.

13 Царство дійсно прийшло, і Цар тепер виконує свої заміри, і если се так, тоді вже не треба більше вживати методи з періоду Ізії або демократичної форми правительства у зборах Божих людей через голосовання за або проти тих, що мають служити у зборі. "Бог править над родом Якова (своїми помазаниками) аж по край землі." (Іс. 59: 13) Від приходу Господа

Ісуса в 1918 р. настало реорганізованню Господніх слуг, хоть посвячені не зрозуміли сього аж якийсь час опісля. Се є лишень привилей великого Теократа назначувати членів і установляти їх в тілі Христа після своєї владости. (1 Корин. 12: 18, 28) Він ділає через свого головного Чинюльника, Ісуса Христа, котрий є великим Судею в нашім часі. (Діян. 17: 31) Він вилляв свого святого духа на "всяке тіло", себто, на всяке тіло у храмі від 1922 р., і через те Бог не установив висшого духовенства або так званих "святих чинів" але весь Сион є рівний, і "один (їх) ... учитель (з грецького катехетес, сторож, провідник, керманіч, розказчик, і учитель), — Христос". — Мат. 23: 8.

¹⁴ Всі беруть участь в загальнім сповненню Божого припоручення даного останкові, однак в сім теократичнім правительстві є різні обов'язки до сповнення, так як се було в службі намета. Урядники або титули не значать нічого, бо служба може бути виконана в одно імя як і друге. Голова, Ісус Христос, властиво носить всякі титули. Він є цілковито підданий великому Теократові. Ісус Христос радісно носить імя "вибраний", "слуга" і "мій слуга". Останок становить "ноги Його", і тому властиво вони називають ся "слугами", і то без різниці яке становище вони займають. Назначення одиниці на якусь позицію, що вона та одиниця має виконати певні задачі у межах території, і тому всі слуги ділають гармонійно для сієї цілі.

¹⁵ Господь ласкаво відокрив своїм людям значіння "своєї організації", і тепер Писання ясно указують, що всі слуги в різних позиціях в організації або помазанників Божих людей на землі, є назначені Товариством яко видимі представителі Господа в храмі, і що така облігація назначення слуг не є положеня на кождім зборі з окрема, щоби збір в демократичний спосіб голосував за або проти. Збір Божих людей в Лондоні, Англії, побачив сю ситуацію і ухвалив резолюцію щоби Товариство назначило зборового слугу. Отже згідно з Писаннями і такою прозьбою, лондонський збір був зорганізований як одна компанія, складаючися з кількох юнітів, і один зборовий слуга був вибраний над усіма юнітами і один слуга для кожного юніта. В такий самий спосіб був зорганізований збір у Нью Йорку, в Чикаго, в Лос Енджелес і в інших місцях. На прозьбу кожного збору Товариство назначувало слуг. Отже се виглядає зовсім згідним з Писаннями, щоби збір Божих людей заслав прозьбу до Товариства виконати се організаційне розпорядження, і се можна зробити для кожного збору Господніх людей. Кождий місцевий збір може подати імена таких одиниць, що виглядають бути відповідними сповнити призначену службу, і послати прозьбу до Товариства в Брукліні, або до Товариства різних країв, і Товариство буде застановлятися над такими іменами. Такий назначений слуга повинен мати нову віру, що Господь буде керувати вла-

стивим напрямом. Се не значить що вже не буде помилок, бо декотрі, і по назначенню стануть невірними, але Господь постарается осушити їх. Нехай кождий Господень збір, що вважає таке розпорядження за згідне з Писаннями, прийме коротку резолюцію і вишле її до їх квартири, і котра то резолюція може бути як слідує:

"Ми, збір Божих людей взятий для Його імя, з місцевости . . . . ., признаємо, що Боже правительство є чисто теократичне і що Ісус Христос знаходиться у храмі і має повну контролю над видимою організацією Єгови, як і невидимою, і що "Товариство" є видимим представителем Господа на землі, і тому ми просимо Товариства зорганізувати сей збір до служби і назначити різні слуги, так щоби ми всі могли працювати в мирі, справедливості, гармонії і цілковитій єдності. Ми тут заключаємо листу імен людей в сім зборі, котрі для нас виглядають бути повно дозрілі і через те найвідповідніші до виконання призначеної служби."

¹⁶ Спевністю, що тепер Божий нарід повинен зрозуміти, що прийшов час на лучше і більше гармонійне зорганізованню до служби Господньої і що тепер прийшов час на мир і справедливість у Божій видимій організації, в котрій то організації кожда одиниця повинна старатися о мир і справедливість і дбати о добро Господньої організації. Господь вимагає гармонійної організації і повної єдності. Так бо Господь велів, а Його веління мусять бути сповнені. (Діян. 3: 23) Чи не є се ясним для помазанників, що Бог Єгова тепер сповнив умовини пророцтва в Ісаї 60: 17, і що золото лучше чим срібло і інші матеріали названі в тім пророцтві, так тепер Бог дав лучше вирозуміння в своїй організації, і що тепер Він випровадив і зробив своїх признаних слуг мирними і справедливими і в цілковитій гармонії й єдності? в минулих часах, многі володіли над визнаними Божими людьми жорстоко і злобно. Бог обіцяв, що Він осує такі оставини, кажучи: "Правили ними жорстоко і насильно. Так говорить Господь Бог: Ось, я встану на пастирів, і вимагати му віви мої з їх рук, і не дам їм уже пасти овець, та й не будуть уже більше пастирі самих себе пасти; я повириваю в них із рота віви мої, щоби не були вже ім їдою." — Езек. 34: 4, 10.

¹⁷ Се пророцтво відноситься до всіх, що показали невластивого духа між Божими людьми, а головно включає духовенство і "вибраних старших" і інших, що показали успособлення панувати над Божим насліддєм. Часом відомости приходять до Товариства, що в певних зборах появляються "вибрані старші" або наставничого духа, котрі признають себе за помазанників, однак знуцаються над останком і Понадабами. Нехай же се буде ясно зрозумілим, що се є задача слуг в церкві, і всього храму, потішати один одного і інших овець. У припорученню данім помазанникам знаходяться отсі слова: "Проповідувати . . . день німсти Бога нашого,

потішати всіх засумованих." Отже се є ясна задача останка проголошувати день Божого гніву в цілковитій гармонії; і се також задача останка "потішати всіх засумованих", що головню відноситься до тих людей доброї волі, що знаходяться в недолі задля обставинів. (Езек. 9: 4) Господь не буде зносити наставників, клопотників, миркачів, жорстоких управителів в своїй організації в ніякій частині її, чи то в фабриці, чи на фермі чи на полі служби. Господь тепер ясно відкрив свій замір установити мир і справедливість в своїй організації. Отже виходить, що хто радісно не буде послухним до приказів великого Виконавчого Чинownika, тоді Його ангели вибирають їх геть. (Мат. 13: 41) Се є час війни проти ворога, отже час на єдність для всіх в Божій організації. Се час мира, справедливости і цілковитої єдності для всіх посвячених Єгови. Нехай же кождий в Божій організації глядить, щоб він ходив в покорі й в послушенстві перед Богом (Мих. 6: 8), і перед Ісусом Христом, "Мугучим Богом" і перед Єговою, Всевишнім.

ЙОГО ЧАС

¹⁸ У своїм часі Єгова відкриє своїм вірним людям: яка є Його воля, і се Він доказав особливо в минулих кількох роках. Він показав своїм людям, що прийшов час коли Він устав війною проти ворога. Сконечности, між рядами Божої організації мусить настати цілковита гармонія. Нехай всякі поговори, боротьба і незгода зникне. Сион тепер відбудований, і всі з Сиона мусять знати і чинити волю Божу. Цар Соломон був типом на Ісуса Христа, котрий є будівничим дійсного храму Божого, і те що було записано відносно будовання типічного храму, "се сталося нам яко вірєць, і написано на нашу науку, щоби через терпіння мали утішення й надію". (1 Корин. 10: 11; Рим. 15: 4) Маючи се ясне і виразне повідомлення, слідуюче порівняння з тим, що сталося з Соломоновим типічним храмом, і з тим, що виконав Ісус Христос, Більший-чим Соломон, в правдивім храмі, може принести користь.

¹⁹ "У чотириста вісімдесятому році по виході Ізраїлитян із Єгипту, у четвертому році, місяця Зифа, — се є місяць другий — царювання Соломонового над Ізраїлем, почав він будувати храм Господеві." (1 Цар. 6: 1) Сей згаданий час був в 1035 перед Хр. і другий місяць і другий день (2 Паралип. 3: 1, 2), здається був типом на 1918 р. по Хр., 15 квітня того самого року, у котрім то часі появилася Господь Ісус Христос в храмі. В 1918 р. обходжено Спомин на 14 дня першого жидівського місяця, а іменно, 26 березня, 1918. Колис жидівські царі були окороновані весняною порою. Отже хоть "сім поганських часів" скінчилися в 1914 р., около 1. жовтня, однак після жидівського типу Єгова установив уряд свого царюючого Царя в наступаючу весну, а іменно, 1915 р. Отже "четвертий рік" Христово-

го царювання, сходиться з часом Соломонового розпочаття будовання храму із весною 1918 р.; а другий місяць мав зачатися вскорі потім, десь пів місяця по Спомині того року, а іменно, в пів квітня, 1918 р., що зазначило початок будовання позатипічного храму через Господа. Завважте поступ будовання типічного храму: "У четвертому році, в місяці Зиф, заложив він основу під храм Господень, а в одинадцятому році, в місяці Бул — се є місяць восьмий — скінчив він храм по увсіх його частинах і з усім знаряддем; а будував його сім год." — 1 Царів 6: 37, 38.

²⁰ Потім прийшов празник посвячення храму. "І позбірались до царя Соломона на святю усі Ізраїлитяни в місяці Етанімі, — се семий місяць." (1 Цар. 8: 2) (Гл. також 2 Паралип. 5: 3) "І справив Соломон того часу семиденний празник, і ввесь Ізраїль з ним — громада дуже велика, що зійшлися від грянці Ємату до ріки Єгипецької; а восьмого дня зробили посвятні збори, бо посвячення жертівника справляли сім день, і празник сім день. А двацять третього дня сьомого місяця відпустив царь народ до їх наметів, радий та веселий серцем за все добре, яке вчинив Господь Давидові та Соломонові, та Ізраїлеві, народові своїму. І скінчив Соломон дім Господень і дім царський; і все, що бажав Соломон в своїому серці, зробити в Господньому домі і в своїму домі, зробив гаразд." (2 Паралип. 7: 8-11) (Гл. також 1 Цар. 8: 62-66.) Згаданий "семий рік" в 1 Царів 6: 38 прийшов сім років по 1035 р. перед Хр., коли Соломон зачав будувати храм, або в 1028 р. перед Хр., і посвячення храму в семім місяці сходиться з жовтнем 1925 р. Посвячення взяло місце около сім років і п'ять і пів місяців потім, як храм зачав відбудовуватися. Спомин в 1925 р. обходжеко 8. квітня. Отже семий жидівський місяць сходиться з жовтнем 1925 р. Викінчення храму "восьмого місяця" того самого року взяло місце около сім років і шість місяців потім, як храм зачав будуватися. Отже викінчення його сходиться з падолистом 1925 р.

²¹ При посвяченню храму цар Соломон молвив і в своїй молитві він згадував про "чужосторонця", котрий у своїм часі прийде до храму Єгови помолиться задля Єгового великого імя. (Гл. 2 Паралип. 6: 32, 33; 1 Цар. 8: 41-43) Такі "чужосторонні" мали представляти Господні "інші вівці" або Понадабів або людей доброї волі, з котрих буде складатися "велика громада". Завважте факт, що показує Божий почин відкриття своїм людям велику громаду.

²² В "одинацятім році" по 1914 р. (на весну 1915 коли Єгова установив свого царя в уряді як навіснє сказано) або сім років по приході Господа Ісуса до храму і з початку будовання храму, Божі посвячені люди зібрались на конвенції в Індіананотіс, Індіана, і на 29-го серпня 1925 р. зібрані Божі люди прийняли резолюцію "Вість Надії", котра була перша і одинока з сімох ре-

золотий у періоді сім років, і відносилась до "Всіх Людей Доброї Воли". Втім згадується, що "велика громада" (Одкр. 7: 9, 10), будучи людьми доброї волі, прилучилася з Божим помазаним останком в святкування великого позатипічного празнику кучок. Отже се є інтересне зауважати, що чотирнадцять днів празнику і посвячення Судинку, у сьомім жидівській місяці в 1028 р., обнимали не лише жидівський день примирення (10-м дні), але також включали сім днів празнику кучок (від 10 до 21) під час коли люди збиралися в кучки і в храм і пошували пальмовими віттями.

²⁰ Потім празнику і по посвяченню (храму) царь Соломон викінчив храм у восьмій жидівській місяці, і се сходиться із жовтним 1925 р. Повисше згадана резолюція, "Вість Надії", звернена до майже усіх "Людей Доброї Воли", зачала розноситися міліонами примірників по цілій землі в неділю, 31-го жовтня, 1925 р. Ся робота продовжалась через якийсь час опісля, і сим чином "Вість Надії" була вислана до людей доброї волі". Чи Господь кермував сією справою? Певно, що кермував!

²¹ Храм в Єрусалимі був типом на Єговову помазану громаду людей, що була взята для Його імені, і котрої то громади Ісус Христос є Головою. (Мат. 3: 16, 17; 1 Кор. 3: 16) В сучаснім або позатипічнім сповненню посвячення храму Соломоном, було зручно показано через звернення уваги Божим людям на виляття або помазання Божим святим духом усіх признаних. З ласки Господа і під Його провідництвом, у повисше згаданій конвенції в Індіанполіс в 1925 р. у публичнім викладі звернено увагу зібраним на сповнення пророцтва Йоїла 2: 28, 29 відносно виляття святого духа на всяке тіло, включаючи і тих, що прийшли до пізнання правди і котрі були зібрані у храм по 1922 р. Се правда, що лишень кілька тисяч людей чули сей виклад, але у своїм часі згідно з викінченням Соломонового храму, "Вартова Башта" із 15. листопада, 1925 р. помістила той виклад під заголовком "Виляття Святого Духа". Ніхто з людей не уявлював сих річей, але безсумніву се Господь кермував ними.

²² При посвяченню Соломонового храму явилась слава Господня. Сталося се першого дня при посвяченню храму, т. є, на сьомого місяця, восьмого дня в місяці, 1028 р. перед Хр., коли то скіння угоди була взята в святая святих, і в тім часі священники співали пісні при музичних приладах, і "тоді дом, дом Господній сповнився облаком, і не змогли священники стояти на службі задля хмарини, бо слава Господня сповнила дом Божий." (2 Паралип. 5: 13, 14) Тоді Соломон у своїй молитві згадав про "чужостороннього", і "як скінчив Соломон молитву, спав з неба огонь, і прогледув всеналення й жертви, й слава Господня сповнила храм. І не могли священники вийти в дім Господній, бо слава Господня сповнила храмину Господню. І всі си-

ни Ізрайлеві вглядівши, як зійшов огонь, і слава Господня на дім, припали лицем до землі, на поміст, і поклонились, і славили Господа, бо він благий, бо виконічя милость його." — 2 Паралипоменон 7: 1-3.

²³ Факти які Господь перевів в 1925 р. показують сповнення сієї пророчої церемонії. Втім році ймя Єгови було поставлене наперед і тоді зачали розуміти, що Єгова прославить своє ймя. З початку першого єврейського місяця Вартова Башта з 1. березня, 1925 р., помістила артикул "Народження Нації", що значило що царство зачало свою діяльність. Редакторський комітет, настановлений людьми, котрий мав контролювати видавництвом Вартової Башти, більшість членів його сильно противилися написанню артикула "Народження Нації", але, з ласки Господньої, той артикул був поміщений, і се зазначило конєць редакторському комітеті, що значило, що самий Господь руководить своєю організацією. Опісля на конвенції в Індіанполіс 1925 р., поміщено резолюцію "Вість Надії", в котрій між иншими річами знаходилися слідуючі слова: "Прийшов час коли Бог проголосить своє ймя на землі, і щоби люди знали правду відносно Божого (заміру), що є одинокє средство спасення для людства. Отже в ймя й дусі Господнім підноситься прапор Божої правди і справедливости проти ворога а для добра людей. Той прапор є: Що Єгова є правдивий Бог, Всевишній, Всемогучий, автор і виконатель свого великого (заміру) для спасення чоловіка, і Він нагороджує всіх, що пильно шукають Його." Се було перше публичне заявленнє, що Єгова замірив оголосити своє ймя. Ось так в тім часі слава Єгови зачала являтися в дійснім храмі, і те видіння Божої слави побільшалося аж можна було бачити, що Божий головний замір є оправдання Його імя. Вскорі потім, на 1. січня, 1926 р. у Вартової Башті явився артикул "Хто Буде Читати Єгову?" сим звертаючи увагу на ймя Єгови і на Його спосіб прославлення Його імя. (2 Сам. 7: 23) На сей славний замір Єгови звернено увагу "Християнству" через рознесення "Вістки Надії". Як четверта пораза описана в Одкріттю 16: 8, 9, і четверта труба (Одкр. 8: 12), так "Вість Надії" зачала затемнювати славу сатанської орди на землі, а відкривати славу Єгови, і тоді Божі люди велими піднеслися і зраділи. — Світло, Книжка 1, стор. 130.

²⁴ При посвяченню типічного храму Соломон молився, і між иншими річами, він сказав отсі слова: "Коли ж би чуженця, що не з твого народу Іарайлі, прийшов із далекого краю задля іменни твого, — Бо вони чути муть про велике ймя твое, про твою руку потужну й простягнуту правдою, коли б він прийшов і молився перед сьм храмом, то почув й його з неба, з місця, де престодуєш, і виши все те, про що покликати ме до тебе чуженця, щоб усі народи на землі вважали ймя твое, щоб і вони боялись,

тебе, як нарід твій Ізраїль, та щоб дознались, що ймям твоїм називається храм сей, що я збудував. Коли вийде нарід твій на війну проти ворога свого тим шляхом, яким пошлеш його, й молити меться Господеві, обернувшись проти народа, що вибрав еси, й проти храму, що я збудував іменню твоєму." — 1 Цар. 8: 41-44.

Рівнобіжно із цим, "Вість Надії" (Параграфи 12 і 13), містить отсі слова: "Ми здвоїрем відносимось до людей шоби вони зібралися навколо Божого прапора правди і пізнали дорогу, що провадить до життя і щастя. Ми визнаємо всіх людей доброї волі кожного народа, і язика, відкинути блуди які винайшов ворог Сатана і через многі роки научав чоловік, і прийняти і вірувати в божественний (замір) для спасення назначеного в Писаннях. Боже царство о яке молилися люди через довгий час уже прийшло. Воно одно може і установити і зрівноважить світ так що він не порушиться. Його напис справедливости є прапором який тепер підноситься для людей. Ісус Христос, яко прославлений Цар і великий чиновник Бога Єгови, стався справедливим володарем світа. Нехайже люди приймають, вірують і слухають його і Його законів, справедливости. Всі, що так роблять належно отримають благословенства мира, добробуту, здоровля, життя, свободи і вічних благословенств." Ось так можна бачити руку Господню, котра провадить Його завітуючих людей дорогою якою вони повинні йти після Його обітаниці. (Прип. 3: 5, 6) Навіть перед тим було широко оголошено, що 1925 р. був важним роком, але його важности не можна було бачити аж до тепер.

Дальші інтересні факти є ці: "Свою ж палату будував Соломон трицять год, і викінчив увесь дім свій. А збудував будинок з Ливанської кедрі, сотню локот завдовжки, пядесять локот завширшки, та чотирьох рядах кедрових стовпів, і кедрове бруссе на стовпах. І спорудив ще престолову світлицю, де вирікав право, судову світлицю, й покрити її кедриною від долівки та аж під стелю. І будинок, де він жив, на другому дворі, позад світлиці, споруджено так само. І дочці фараоновій, що взяв за себе Соломон, спорудив будинок взором сієї світлиці." (1 Цар. 7: 1, 2, 7, 8) "Як упило ж двацять років після того, що Соломон постройв обидві будінкі, храм Господень і царську палату." (1 Цар. 9: 10; 2 Паралич. 8: 1) Викінчення тієї програми будовання Соломона включало храм, царську палату, і дім суду з Лебанського ліса (і також дім для щитів, 2 Паралич. 9: 15, 16); і се все він викінчив у двацятім році по збудованню храму, т. є в 1016 р. перед Христом, і котрий то "двацяттий рік" позитивно скінчився з початком весни 1938 р., отже сходиться із роком 1937, котрий скінчився на весну 1938 р.

1937 р. виглядає бути важним роком для Божих людей, включаючи остатки і "співтоваришів", т. є людей доброї волі, наче б той рік

був виходом у щось дуже важне. У тім "двацятім році", 1937 р. зібралась найважнійша конвенція свідків Єгови, а іменно в Парижі, у Франції, в серпню, і в Колумбус Огайо, в вересню, в 1937 р. помочи радія свідки в інших краях, як в Європі, Африці, Австралії, і інших виспах морських, мали участь в зібраннях. Публична промова указуючи на Божий спосіб "Охорони" була доручена видимим слухачам котрих було 30,000 осіб і в той самий час через многі радіо-стації. (В вересню 18, і 19) Опісля на 26 вересня, 126 радіо-стацій проголосили публичний виклад "Почитання Бога", коли то був осуджений повід комерційних радіо-стацій і операторів а невластиве уживання сього Богом-даного середства; і опісля 31 жовтня був виданий осуд проти властителів, операторів і контролорів комерційних радіо-стацій і тоді перервано комерційно-платні радіові програми відносно Божого царства. Чи се було зроблено і скермовано Царем, Ісусом Христом, в "судовій світлиці"? Сього жадний чоловік не приготавляв маючи на ввазі сповнення пророцтва.

Се є значучим, що при кінці сього "двацятото року" питання о храм Єгови і о царський дім, і хто знаходиться там, і яка їх задача і відвічальність, тепер є поміщене і розбирається в Вартовій Башті й те що наступить по сім. Се також виглядає бути певним, що як протягом "тринацяти років" Соломон будував царський дім і "судову світлицю" як ліс Лебаонський, так протягом тринацяти років від 1925 р., Цар і Суддя Єгови, Ісус Христос, виражував свій суд, включаючи і "очищення святині" і також через приготовлення організацій служби і роботи. Особистість в ріжних зборах була осучнена, і Товариство, по волі і з ласки Єгови, взяло свое властиве місце в теократичнім правительстві. Єдність помазанників і гармонійна кооперація з їх співтоваришами є показана сьогондя як ніколи перед тим. Вартова Башта в сім "двацятім році" подала докази з Писання хто належить до царського дому і хто належить до "великої громади" і їх споріднення одні до других і до Господа. Се було в травню 1937 р. що Вартова Башта проголосила, що відповідні Понадаби можуть бути зборовими слугами. Вартова Башта з 15. серпня, 1937, помістила артикул "Співтовариші", показуючи їх споріднення до "малого стада" і до "великої громади". Конєць "двацятото року" в 1015 р. перед Хр. (котрий то двацяттий рік сходиться з 1938 р.) сповнився на 2-го квітня, 1938 р. Спомини в 1938 р. обходжено 15. квітня. Вартова Башта з 1. і 15. березня 1938 р. помістила артикул "Спомини", показуючи ясно хто повинен брати участь і також різницю між помазанниками а великою громадою; і так паралель "двацятото року" прийшов до кінця, котру то сприну побачити шперний раз в артикулі який тепер приготавляє си до поміщення.

²² Як се передше приготовано, з ласки Господньої і під Його керівництвом міжнародний період свідництва "Співтовариші" який був зачатий на 9-го квітня, 1938 р. і в котрім то часі книжки Богатство і Вороги і з книжечкою Лік е широко розповсюджені. Журнал Вістник Потіхи також був доручуваний в сім періоді свідництва. Се е ясно показано, що Господь провадить своїх людей і що Його теократичне правління е діяльне і має цілковиту контролю, так далеко як се відноситься до його видимої організації на землі. Чи всякий, що любить Господа стане в ряді і возьме своє місце?

РОБІТНИКИ

²³ Протягом "двайцяти років" Соломоного будовання він уживав і не-Ізраїльтянів або чужосторонніх. Се здається ясно указувало на Йонадабів або не-помазану клясу, що бере участь в службі. Тут буде на місці й корисним застановитися над доказами з Писання: "І послав Соломон і взяв Гирима, се не був цар Гирим, а син вдовиці) з Тиру. Се був син удови з покоління Нефталієвого; батько ж його був Тирій (чужосторонній) мідник; а був сей повен знаття, розуму й вміння у всякій мідяній роботі. Він прибув до царя Соломона й виробляв й його всякі роботи." — 1 Цар. 7: 13, 14; 2 Паралипоменон 2: 13, 14.

²⁴ Цар Гирима послав своїх слуг працювати для Соломона. "І послав Гирам, царь Тирський, слуги свої до Соломона, як перечув, що його помазано царем на місце отця його. Гирам же був повсячасно ширим приятелем Давидовим." "І наділив Господь Соломона розумом, як обіцяв йому. І був мир між Гиравом і Соломоном, і вони вчинили вмову один з одним." "А тесали їх будівники Соломонові та Гиравові та Гиблії, й приготувляли бруссе й каміння на будову храму." (1 Цар. 5: 1, 12, 18; 2 Паралип. 2: 8-10) Також і інші чужосторонні або нововірці Ізраїльські були приведені до служби: "І перелічив Соломон усіх чужинців в краю Ізраїлевому після переліку їх, що зробив Давид, батько його, й знайшлося їх сто п'ятьдесят і три тисячі шістьсот. І зробив він і зміж них сімдесят тисяч двигарів і вісімдесят тисяч камянодупів на горах, а три тисячі шістьсот приставників, щоб принукували народ до роботи." (2 Паралип. 2: 17, 18) Се відноситься до "великої громади" або Йонадабів яко учасників в роботі свідництва в теперішнім часі. — Одкр. 22: 17.

²⁵ Ще інші інтересні факти е слідуєчі: Соломон зачав будувати храм 480 років по виході з Єгипту. (1 Цар. 6: 1) Отже дванадцять років будовання Соломон скінчив 500 років по виході з Єгипту. П'ятьсот років перед 1938 р. був 1438 р. в котрім зачався рух щоби визволити людей з релігійної неволи під панством. На трийцять третій сесії Рада Базельська, в Швейцарії, проголосила пану Євгенія IV. бунтівничим, відобрала йому право судінництва, як світського

так і духового, і проголосила всі його діла неважними. (МіКлінтока і Стронга Цикльопедія, Том 1, стор. 689) Енциклопедія Британіка Том 1, стор. 731, каже: 'В 1438 р. Рада фара (італійське місто), зібрана Євгенієм IV, спротивилась Раді Базилійській; Імператор Йоан Палелогус (з східного грецької імперії) і грецький патріярх були присутні. Папа був осунений отцями з Базелії, а сі були викляті в Ферарі.' Енциклопедія Американа, Том 10, стор. 572, розказує много-незгоду між папою а Радою Базельською.

²⁶ Писання показують, що по двацяти роках будовання Соломон зачав програму будовання по цілім краю. (1 Цар. 9: 10, 17-23; 2 Паралип. 8: 1-10) Тоді прийшла царівна Сабська "з найдальших країн землі слухати премудрості Соломонової". (Мат. 12: 42; 1 Цар. 10: 1-10; 2 Пар. 9: 1-9, 12) Се піддає питання: Яка е недалека будучність для людей Єгови на землі? З повним довірем ми будемо ожидати і побачимо.

²⁷ Порівнюючи різні образи ми тепер бачимо, що Єгова сотворив кращі обставини між Його людьми чим до тепер вони тішилися. Він освітив свої пророчтва відносно правительства для своїх людей. Як золоті лучше від міді, і срібло від заліза, і мідь від дерева, а залізо від каменя, так замість спорів, незгоди і суперечки яка звичайно буває підчас демократичного способу вибирання слуг, тепер Єгова, через Ісуса Христа, назначе до служби в своїй організації своїх чиновників, т. е. назирателів і слуг, для мира, успіху і справедливости, і всі мусять жити разом і працювати в мирі й справедливості і гармонії. Замість незгоди у вибиранню слуг, і замість правління наставниками або тими, що бажають вивисшити себе, Ісус Христос тепер володіє яко спеціальний представитель великого Теократа, Єгови, і Його слуги мусять бути в вповній гармонії з Ним. Нехай же всі, що роблять незгоду і спір остерегаються. В Господній організації тепер нема місця для таких. Теократичне правительство Єгови тепер має повну контролю над людьми Божими, і перед Єговим великим Пророком, Царем і Судею кожде коліно поклониться і кождий язик визнає, що Ісус Христос е Господь, Цар і Володар, на славу Бога Його Отця. (Филип. 2: 10, 11) Всі в храмі е одно в Христі Ісусі, і всі в храмі прославляють Його. Вірні Єгови тепер спочивають безпечно в руці Всемогучого Бога, і про них е написано: "Да торжествують праведні в славі, радуються на ложах своїх! Славословія Богу в устах їх, і обо сторонь гострий меч в руці їх." — Пс. 149: 5, 6.

(Док. з стр. 144)

готовлявся і також і машини приготувлялися, і як се писання в Одкриттю 8: 6 каже, "І сім ангелів, що мали сім труб, готовились, щоб трубити." Ті видимі члени Божої організації кружили навкола видимих одиниць і охороняли їх і безсумніву кермували їх напярмом, щоб вони могли виконати Господню роботу. — Пс. 34: 7

ЙОГО ОРГАНІЗАЦІЯ

ЄГОВА тримає свої заміри в тайні аж до назначеного часу. "Він відкриває, що глибоко й закрите." (Дан. 2: 22) "Тим же то, що ні чинить Господь, відкриває він свою тайну слугам своїм, пророкам." — Амоса 3: 7.

Заміри Єгови є зазначені в Його Слові через Його пророків, але ніхто не може зрозуміти їх, аж покиль Бог своєю силою не отворить печати. Пята голова Одкриття звертає увагу на сім печатей на книзі в правій руці Бога Єгови. Шеста голова має дочинення з отворенням шість печатей; голова восьма має до чинення з семою печатю. Очевидно, сема печать не могла бути отворена аж семий ангел зачав трубити, яко ж написано, в Одкриттю 10: 7: "Тільки в дні сегого ангела коли буде трубити, скінчиться і тайна Божа" не є та сама, що тайна Христова. Ся останна тайна відноситься до Ісуса і членів Його тіла. Тайна Божа відноситься до Єгової організації і до організації, що противиться Богу і котру Господь знищить.

Головним урядником Єгової організації є Ісус Христос. В Його організації є мільярди ангелів невидимих для людського ока. Рівнож в його організації знаходяться воскресші члени Христа і помазаний останок на землі. Позаяк се є Божа організація, отже слово "небо" відноситься до котрої будь часті її. Котрий будь член організації, що прийняв обовязок виконати якусь роботу, і котрий виконує її, той є післанником Господнім, і слово "ангел" властиво відноситься до таких. Слово "ангел" властиво також відноситься до Ісуса Христа, великого заступника Єгови. Контексти того слова допоможуть нам рішити до кого те слово відноситься. Члени тіла Христового на землі, з котрих складається останок, і котрі становлять часть вибраного слуги Божого, є посланими або ангелами, тому що вони ділають під керівництвом Голови, Ісуса Христа, у виконанню Його роботи. Отже слова "ангели" і "небо" часами відноситься до земного відділу Божої організації.

"І коли отворив сему печать, стало мовчанне на небі, близько пів години." (Одкриття 8: 1) "Мовчанне на небі" зараз наступило по отворенню сегої печати. "Мовчанне" мусить відноситися до тієї часті організації Господньої, Божих людей, котрі були неактивні через короткий час від 1918 р. до 1919 р. Се сходиться з часом ожидания, що зазначило точку розділення між закінченням роботи Ілії і початком роботи Елисея. (2 Цар. 2: 13) Тоді Іоан побачив сім ангелів стоячих перед Богом і котрим дано "сім труб". Очевидно сі духові сотворіння є одягнені у власть виконувати певні задачі у Божій організації і є назначені під числом "сім", тому що вони представляють сім ріжних проклямацій. Число сім представляє символічно цілість. "Труба" відноситься до публичного проголошення; як наприклад в Маттея 6: 2 читаємо: "Ти, коли подаєш милостиню, то не труби в трубу перед

собою, як роблять лицеміри по школах та по улицах, щоб здобути славу в людей. Істинно глаголю вам: Мають вони нагороду собі." Після слів 1 Тимотея 4: 15, і 1 Коринтян 15: 52 і Маттея 24: 31, то час на трублення сегої труби мусів наступити з приходом Господа до храму.

В Божій типічній організації між Ізраїльтянами трублення в трубу указувало на час радости (3 Мойс. 23: 24; 2 Паралип. 15: 12-14); також на прихід царя (2 Цар. 11:12-14; 2 Паралип. 23: 13; Пс. 47: 5; 98: 6); також на битву (4 Мойс. 10: 9; 2 Паралип. 13: 12-16; Йоїла 2: 1). Отже трублення сегої труби малоб указувати на час горя для ворожої організації; а для Божої організації привитання приходячого царя; і час радости для останка на землі, як і для тих, що в небі; і час війни і побіди. І так віднайдено час сповнення пророцтва, що мусило наступити по тім як Бог посадив свого Царя на своїм престолі.

"І приступив инший ангел, і став перед жертівнею, маючи золоту кадильницю; і дано йому багато пахоців, щоб положив з молитвами усіх святих на жертівню золоту, що перед престолом. І зняв ся дим пахоців з молитвами святих, від руки ангела, перед Богом." (Одр. 8: 3, 4) Божественна історія показує, що той жертівник був золотий і на ньому горів огонь, що доказує, що се було Боже провідінне для очищення і приготвлення Його слуг шоби їх служення було прийнятним. Се точно сходиться із огнем жертівником котрий описує пророк Ісаїя 6: 5-8, коли то Господь явився в храмі, і з котрого то жертівника взято жар для очищення уст останка або кляси слуги. Ангел стоячий коло жертівника очевидно був на чолі громади ангелів котрим дано задачу керувати і збирати і очищувати останок слуги кляси. Се що він тримав золоту кадильницю в своїй руці, показує, що він був назначений Богом виконати божественні прикази. Сей ангел мав много пахоців з молитвою святих, або з останка; що показує, що той ангел коло жертівні є відмінний від святих. Ся офіра пахоців з молитвами була потрібна підчас приготвлення слуги до служби.

Господь прийшов до свого храму очистити "снів Левієних" і так приготувити останка, як се зазначено в Малахії 3: 1-3. Се був час молення і очищення шоби мож виконати прийняте служення. (Пс. 51: 2-13) Се зроблено, шоб відвернути Божий гнів і шоб принести прийнятну службу. (Іса. 12: 1-5) Се "день Господень" в котрім ворог є відкритий для останка, і тому останок молиться о охорону і о нагоду для служення. (Ефесин 6: 12-19) Останок також молиться о добробут і побіду (Пс. 118: 24, 25) і о мир для їх членів, шоби вони могли працювати на Господню славу (Пс. 122: 6-8); і о отворення дверей до служби (Кол. 4: 3) і шоби вони не увійшли в спокую (Мат. 26: 41). "Усьому ж конець наблизив ся", і останок молиться, шоби вість

правди мала тепер вільний шлях. — 1 Петр. 4: 7; 2 Солон. 3: 1.

Між молитвою а пахощами є різниця. Останок на землі молиться, і з їх молитвами невидимі ангели засилають солодкі і пахучі докази огненої ревності останка, яка подобається Богу, і Він чує їх молитву і шле останка до служби. (Іса. 12: 1-6) Ангел взяв кадильницю з жертвіника і кинув жар на землю (Одр. 8: 5), сим символічно заявляючи, що всі угодишки Божі будуть очищені, щоб вони могли приносити прийнятну службу. Хоть проби і досвідчення йдуть в парі з вірним служенням, то ознак "огонь жертвіника" не представляє таких пробів, але представляє очищення останка на землі, проби їх служба на землі була прийнята Богом. Се безперечно можна доказати пророцтвом Ісаї, котре попирає видіння Одкриття.

Ісаїя, представляючи Божих людей побачив Господа у храмі і Його ангела і сказав, "горе мені!" Се він сказав тому, що він мовчав або був безактивним у службі. Тоді посланець Господень взяв жар і очистив уста Ісаї і Бог після його, вірного останка, до служби. Сей образ знаходиться в шестій голові пророцтва Ісаї.

Дванадцята голова Ісаї показує останка клясу очищену і що вона радісно виступає до служби Господньої. Одкриття 8: 3-5 показує подібне приготування земних членів кляси слуги до служби. Вірні радісно йдуть до служби і сповідають не знаючи, що вони се роблять. Пізніше Господь відкриває їм для якої цілі Він уживав їх. Наступаюча робота, яку виконує вірний останок, була представлена через пророка Елісею, котрого робота наступила по Ілїї. — 2 Цар. 2: 1-25.

"І взяв ангел кадильницю, і наповнив її огнем із жертви, і кинув на землю, і постали голоси, і блискавки і трясенне." (Одр. 8: 5) "Голоси" символічно представляють розумну вість правди. Період "мовчання" скінчився тоді коли Божі люди, в осени в 1919 року, зачали доручувати вість правди яку представляв Елісей. Ніхто з Божих людей зухвально не старається сповнити пророцтво, але потім як Господь уживе їх для сповнення свого пророцтва, вони покійно признають божественне провідіння й радуються і віддають всяку честь і славу Богу Егови. Його вірні слуги є знярядом в Його руках, і йому одному належить всяка честь і слава.

Слідуючі слова наводимо з Вартової Башти з 1. листопада, 1922 р.:

Пророцтво можна краще зрозуміти коли воно сповниться. Бог часто уживає своїх людей до сповнення пророцтва чого вони не знають в тім часі, а пізніше Він відкриває їм значіння того ж. Як вже повисше сказано, в 1918 р. клясі храму на сім боці заклони відобрано свободу проголошувати вість. Аж до 1919 р. Господні люди мовчали так далеко се відносилося до проголошення вістки правди. В тім році згромадились на конвенцію в Сідар Поїнт, Огайо, велике число пред-

ставителів послідувателів Господа. Нагло вони пробудились до їх привилеїв. Тоді вони відкинули їх страх. Тоді вони зрозуміли, що робота Ілїї скінчилась, і що тепер робота представлена через Елісея мусить зачатися.

"Коли Ісаїя побачив Царя він знав, що нечисте сотворіння не може жити в Його присутності. Тому він сказав: "Горе мені! я бо нечистий. Я чоловік з нечистими устами, ... бо мої очі бачили Царя, Господа сил." Із сих слів можна бачити, що та нечистота мала дочинення з його устами. Він зрозумів, що він повинен був славити Бога, як се серафими чинили; або, що він не голосив вістки яку він мав голосити. Його жаль допровадив його до очищення. Тоді серафим жаром очистив його уста. Тоді він не мовчав більше, а був готовий служити."

"Грім" представляє голос Божий. (Йова 40: 9; Пс. 29: 3; 18: 6, 7, 13.) Псалмїста 104: 7 каже: "Перед грозою твоєю погнались, перед голосом грому твого помчались далеко." Блискавиця йде перед громом; так і річ мається з Божою блискавицею. "Блискавки його освічують круг земний: побачила земля і затремтіла." (Пс. 97: 4) "В твоєму сяєві побачимо світло." (Пс. 36: 9) З причини того світла або блискавиць які виходять від Егови, виходить вість докору. В 1919 р. вийшов Золотий Вік (Вістник Потіхи) ч. 27, котрий містив Господній докір проти організації Сатани. Він відкрив членів диявольської організації, а головно лицемірне духовенство. Зараз по тім наступили інші "голоси" у формі книжок як Розмова з Помершими, Мільони Тепер Жиють Ніколи Не Помруть, і многі інші лекції, що були розголошені по цілїм світі. Все се було "Господнім ділом", у котрім Він дав своїм людям на землі частъ виконати.

"Землотруси" символічно представляють агітацію, потрясення або замішання. Се не значить революцію проти правительства, а радше агітації замішання між володіючими чинниками сатаньської видимої організації. Робота свідцтва Божих людей яка вскорі наступила по світовій Війні спричинила много агітацій між духовенством і визначними в отарі з диявольської організації.

Короткий час "мовчання в небі" безсумніву скінчився в 1919 році, і від того часу аж до 1922 року Господні люди на землі робили всякі старання щоби зміцнити організацію. Окрім давання публично свідцтва о скільки вони могли, вони купили друкарські прилади і зачали друкувати вість Божої правди цілком не залежно від світських заведень. Хотий Господь був у своїм храмі і поставив на пробу посвячених людей, то однак вони сього не розуміли. Будучи посвячені Господеві вони бажали бути вірними Йому. Безсумніву, ангели, ділаючи як заступники або слуги Христа, мали много до чинення з приготуванням яке виконувалось в тім часі для більшої праці свідцтва. Останок при-

(Док. на стр. 142)